

Norſke Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 53.

Løverdagen den 31te December 1859.

3^{die} Aarg.

Indhold.

Fjerfreet. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Fjerfreet.

(Slutning fra No. 52.)

De øvrige Husfugle ere forholdsviis af liden Vægt i England, og da deres Stel i det Meste ligner Hønsenes, saa kunde de her gjenneaaes i Korthed.

Kalkunen kaldes endnu af Englelenderne Tur-
Key, fordi man fordmum med Urette antog den for
med Tyrkerne fra Asien at vere kommen over til
Europa. De Verde delte ogsaa i lang Tid denne
Viltsfarelse med Almenheden. Cinné kaldte Kal-
kunen med det latinske Navn Meleagris, hvilket
Navn de Gamle havde sat paa en Fugl, som nøj-
agtlig lignede Nutidens Perlehøne. Kalkunen str-
ver sig fra Amerika. I Storbritannien driver
man kun paa enkelte Steder Kalkunavl for Avor.
Saaledes ere Racerne i Irland og Norfolk be-
kjendte. Norfolkcracen er fremkommen ved en Blan-
ding med den vilde Kalkun og er en meget smul
Fugl. Naar den har 5 eller 6 Mars Alderen og
dens Fedning efter Stedet's Skik er bleven fuld-
endt med Solskifro, saa kan den undertiden blive
30 W vægtig og opnaa en nesten utrolig Pris.
Fede Norfolkere Kalkuner ere som Slagt blevne
betalte med ligeil 20 Spd. Parret. Man henter
fremdeles originale Dyr hjem fra Amerika. De
findes endnu vilde i flere af de sydlige Stater,
men overalt i Amerika forsvinde Kalkunerne ved
Kolonierne's Nermelse.

Perlehønen, der i England kaldes Guinea-
hønen, er kjendt der siden det 13de Aarhundrede.
Dette vilde og stridbare Fjerkre er kun sparsomt
udbredt.

Paafuglen har ogsaa kun for sin Skjønheds
Skyld Plads i Fuglegaardene.

Fasanen er i England som i Frantrig meget
yndet. For at opdrætte den som Husfugl lader
man Eggene udbruge af de smaa Bantam Høns.
Brødsmluler gjenemtrufne med Melk, haardkogte
ophakkede Eg, blandede med ung Melder og Sa-
lat, men iser Myreeg, danne Hovedbestanddelene
i Fasanungernes Foder. Det er ogsaa godt, at
give dem Mark, som er fremkommen af forraad-

nede Kjødstykker. Huset holdes varmt, tørt og til
Dørfloed belagt med sin Sand. Foder saa de
nesten hver Lime paa Dagen. Naar de ere voksne
bestaar Foden af Boghvede, Hvede og Byg etc.,
og ligeledes af Grønt, saasom Kaal, Salat og
Jordbæler.

Svanen er en aristokratisk Fugl, som alene
opdrættes for at forskjønne de herlige Vandpartier,
som danne den største Prydelse for de engelske Par-
ker. Den almindelige hvide Svane findes der
flest af, men der findes ogsaa Svaner fra Austræ-
lien med sort Fjerbedekning og nogle saa hvide
Fjer. Den sorte Svane har rødt Neb og er dun-
løs og nogen rundt om Øinene. Den tillader
aldrig andre Vandfugle at leve i samme Vand
med sig, og dens Baner adstille sig i det Hele
ikke mærkelig fra den hvide Svanes. Begge bygge
Nede og nere sig paa samme Maade, samt taale
godt Englands Klima. Hammerne holde Bagt
over Hunnerne naar de ruger og efter Ungerne
saa høit, at den for at forbyde dem endog for-
følger Mennesker paa det tørre Land. Dens Klob-
sede Maade at gaa paa, som kun lidet stemmer
med dens Mod, vekker kun Ulystighed og langfra
Frygt. Imidlertid maa man vogte sig for at
komme den for nær, da et Slag af dens Ving-
er stærkt nok til at brette Armen paa en Mand.
Den sorte Svane ruger i samme Aarstid som
den hvide, og faar samme Antal Unger, hvis Form
i hele det første Aar er afsegraad.

I et nydt Skrift om Fjerkre har Bergelin
i sit Tidsskrift optaget en Artikel „Om Opdræt af
eblere Hønserecer,“ hvis væsentligste Indhold er
følgende:

Cochinchinahønen kletter tre a fire Gange om
Aaret. Den gaar derfor ikke længe med hvert
Set Kyllinger, og naar den forlader dem, maa
den nødvendige Pleie (Føde og Beskyttelse mod
Frost og Vede) overtages af Mennesket. Varmt
Rum, tørt og sandstrøet Gulv udfordres nødven-
digviis hertil. Bedst er det dog at lade Eggene
udbruge af almindelige Høner; thi da disse kun
ruge een Gang om Aaret, saa gaa de ogsaa i
længere Tid med Kyllingerne.

Mere end 12 til 15 Eg bør man ikke legge
under Hønen. Selv 15 Eg har den ondt for at
bæste, hvorfor 12 bliver det rette Tal i de fleste
Tilfælde. Er der for mange Eg, blive de, som
ligge ved Kanterne, neppe bedækket af Vingerne,
erholde saaledes forliden Varme og kunne saale-

des gaa tilgrunde. Hønen søger saa godt den kan at forebygge dette ved hver Gang den efterat have taget Føde til sig igjen bestiger Redet, at puffe med Nebbet de ydre Eg hen i Midten. Men derved udsættes igjen de øvrige Eg for at blive kolde. Dette er ofte den sande Årsag til, at der af 15 til 18 Eg under en Høne kun udkledes meget saa. Vil man endelig have saa mange Eg anbragte paa en Gang, bør de legges under Kalkunshøner, som baade ruge flittigt og beskytte Kyllingerne med største Omhu.

Gode Høner ligge i Almindelighed saa flittigt, at de i de første otte Dage neppe forlade Redet for at skaffe sig Føde. Høner, der flere Gange daglig rende af Redet, bør aldrig bruges som Eggehøner. De kunne vel tvinges til Stadhed ved at anbringe Laag over Rugetassen, hvori der da maa bores mange Huller for Lufts Skyld. Hver Morgen slippes den ud nogle saa Minuter og indeluffes derpaa igjen, og hermed vedblives indtil Kyllingerne ere fremkomne. Ofte mislykkes dog Klevelanden paa dette Set, idet Hønen sætter til af Mangel paa tilstrækkelig Luft, hvilket ogsaa kan indtræffe, naar man for at befordre Rolighed overdækker den med et Klede.

Cochinchinaeg ere meget tyndskallede, hvorfor de baade ved at forsendes og ved at nedlægges i et Rede maa behandles varsomt. Til Udledning udfordres friske, ofte over een Maaned gamle Eg. De maa ikke snuses og vendes paa formeget, og ved Forsendelse maa de pakkes saa tæt sammen som muligt. Gamle, ofte behandlede og omsendte Eg mislykkes gjerne.

Hvor længe et Eg er klededygtigt bestemmes hos alle Fugle nøjagtigt efter i hvor lang Tid de verpe inden de ville ligge. Duerne verpe i Lobet af 2 til 3 Dage ikke mere end 2 Eg, og disse maa ikke vere mere end 4 til 6 Dage gamle, for at lykkes ved Rugning. Legges de ældre under Duerne, gaa de i de fleste Tilfælde tabt. Forskjellige Slags Fugle verpe 10, 12 til 14 Dage. Hønsene behøve 27 Dage til at verpe 17 Eg, idet de enten verpe hver anden Dag, eller ogsaa 2 Dage i Slag og hvile den 3die. Hønsseeg kunne altsaa vere 30 Dage gamle og endda due til Klevelanden, men af de sidst verpede Eg udkommer dog først Kyllinger.

Naar Hønen har lagt i 14 Dage paa Eggene, og den er gaaet af for at tage Føde til sig, saa kan man i Hast undersøge dem og borttage de døde Eg, for at Hønen kan ligge saa meget bekvemmere paa de tiloversblevne friske Eg. Denne Undersøgelse sker hurtigt saaledes, at man legger alle Eg i et Fad lunkent Vand. De Eg, hvori der er Unger, flyde og bevege sig sagte frem og tilbage, hvortilmod de døde eller daarligt rugede Eg synke tilbunds. De ubefrugtede Eg flyde vel, men ligge aldeles stille. De gode Eg legges derpaa tilbage i Redet, og denne Behandling, foretagen med passende Hurtighed, kan aldrig skade dem. Ved at aabne de øvrige befrugtede Eg, kan man overbevise sig om Methodens Rigtighed.

Eg prøves ogsaa ved Sollys eller ved et bændende Lys. I et mørkt Verelse aabnes Døren

en Tomme paa Klem. Ved at holde Egget mod det gjennem Nabningen indtrængende Sollys, kan man tydelig adskille den faste Masse i Egget fra den bevægelige. Sidder den mørke Masse fast naar Egget vendes, saa legges det tilbage i Redet, men bevæger den sig og farer omkring, saa kan man ved at ryste paa Egget overtønde sig om, at det er raadent. Proven ved et bændende Lys er den samme. Egget holdes mellem Tommel- og Pegefingern mod Lyset, og viser det sig da tydeligt, om Eggets Indhold er klart, grumiset eller befrugtet.

Den 20de eller 21de Dag foregaaer Klevelanden, hvorved de sidst verpede Eg komme først. Svage Kyllinger, som ikke selv ere i Stand til at haffe sig ud af Skallen, maa man varsomt hjælpe med at pikke Egget i Stykker med en Knappenaal. Forbetmeste kløver Kyllingerne selv Skallen, men Hønen hjælper aldrig til. Den letter kun paa sig, for derved at befordre Ungernes Frihed til at krybe ud.

Naar den nykledede Kylling er bleven tør, tager man den bort; thi ellers vilde Hønen forlade de endnu ikke kledede Eg for at finde Føde til de først udkledede Kyllinger. Kyllingerne legges i en med Vat eller Flanel foret Kasse. At legge den i Tjæder er mindre tilraadeligt, da Dunlet kan tilstoppe deres Dine og Mund. Naar de sidste Eg ere kledede, legger man de første Unger tilbage i Redet, strør Boghvedegryn for Hønen og sætter Vand paa en flad Tallerk til den. Et Par Dage vedbliver man med samme Slags Fodring og bestrør Gulvet flittigt med Sand, som trekker i sig Kyllingerens Urenlighed. I godt Veir slippes derpaa Hønen og Ungerne ud i det Fri.

Fodringen fortsættes til Kyllingerne ere i Maaned gamle med Gryn, Grød, Kjøbbeder, opsmuldrede kogte Poteter etc. Efter denne Tid gives lidt efter lidt Hvede, Bygggrø og Ris, men man maa vogte sig for at give for meget deraf, da Forstoppelse let opkommer hos Dyr, som altid, naar de bevege sig, uden at derfor Maven altid ligesaa hurtigt kan fordøje al Føden. Som Eksempel paa, hvor let de kunne forspise sig anbeføres, at en Hønsopdreter, ved at give sine Kyllinger, 30 i Tallet, knust Majs, Dagen efter fandt dem alle døde, og ved at aabne dem, befandt Kraasen, Maven og Tarmene stoppede med Majs.

For at Cochinchinakyllingerne skulle trives, hører fremdeles et tørt, sandigt og solvarmt Sted; thi de fleste af dem ere endnu efter 2 Maaneders Forløb, med Undtagelse af Hals, Bryst og Ving, nøgne paa hele Kroppen og tiltrænge derfor megen Varme. Almindelige Kyllinger er i den Alder allerede fuldt befærede. Mod Regn maa de især bevares og til den Ende et Tag legges ud fra Hus eller Planseværk, hvorunder de kunne ty. Nattepinderne bør ikke staa mere end 1 hvist 2 Fod fra Gulvet, for at Dyrene ikke ved Nedslugten skulle støde Brystet. For at Hønsulfet skal blive varmt om Vinteren, kan man, om fornødiges, grave ud Jorden een Tomme dybt og fylde Rummet med Hestegjødsel, og ovenpaa denne legge Bordguld. Suset bør ei vere mere end

4—5 Fod høit med et Staalraadvindu for Lys og Lufts Skyld.

Til at befri Hønsene fra Lus, Copper og Beggelus, som plage Hønsene meget, har man et simpelt og sikkert Middel, nemlig finstødt Svovsel, som strøes i Kæderne, og hvormed ogsaa Hønsene undertiden indpudses.

Overalt, hvor ovenstaaende Regler ere blevne befulgte, har Forfatteren fundet, at Hønsesvulen har lykkedes. Af 30—60 Kyllinger har kun 1—3 sat Livet til, og det gjerne fordi de allerede ved Udflekningen vare svage.

Fodringsmaaderne kan vere høist forskjelligte, idet ofte hver Hønsopdreter følger sin egen Methode. En Habel i Berlin har Høns af Cochinchinarace, som veler lige til 10 B. Han anvender blandt andet Slags Foder ogsaa oprubt Brød, som fugtes med M indtil det er fuldkommen gjen-nemtrent deraf, og giver Kyllingerne hver Dag dette Foder.

Jndlandet.

Christiania. Festen til Grundring om Stiftelsen af „Selskabet for Norges Vel“ afholdtes efter foreløbig Indbydelse den 29de dennes, Kl. 3 Eftermiddag i Frimurserens minde Sal. Omtrænt 300 Personer deltog. Salen var prydet med et til Gidsvoldgalleriet anskaffet Tableau af Grundloven, samt Portrætter af Selskabets første Præs, Frederik af Hessen, og dets Direktører, Grev Wedel, Biskop Bøch, Professor Maschmann tilligemed Selskabets nærværende Formand, Statsraad Vogt. Desuden var anbragt et Portræt af Christian August, for hvem Christiania By i 1809 paa denne Dag holdt Afstedsfest før end hans Afreise til Sverige (den 4de Januar 1810). Kongens Staal udbragtes af Statsraad Vogt, Biskop Arup udbragte Skaalen for Foreningen og Broderriiget i følgende Ord:

„Det være mig tilladt at frembære et Ønske, der visstelig rører sig i vores Alles Hjertes, et Ønske om Held og Velsignelse for vort Fostbroderfolk, det adle svenske Folk med de rige Minder fra Gustavernes og Karlernes Tider, med de blivende Vidnesbyrd om kraftig Indgriben i Verdensbegivenhedernes Gang under vigtige og vanskelige Forhold, for det Folk, med hvilket vi nu i næsten et halvt Aarhundrede have i trofast Samvandring været forenede, delende det Gladelige og det Sorgelige og mere og mere lærende at kende, agte og elske hinanden. Ja Velsignelse hvile over Sverige, over dets Sletter og Søer, dets Fjælde og Dale, dets Fdræt og Udvikling! Velsignelse hvile over Foreningen, at den under gensidig Tillid og Høilagtelse maa vinde Styrke og bære Frugt! Velsignelse hvile over de forenede Nigers fælles Fremtid, at vi, knyttede til hinanden i Kjærlighed, stærke i Endrægtighed, mere og mere maa inbtage den Plads og udrette den Gjerning, der i den store Verdens-husholdning er os anbeføret!

En Skaal for Sverige, vort Broderland!“

— Den nysødte Prinds er den 18de dennes bleven døbt med Navnet Oscar Carl August.

Udlandet.

Sverige. Hans Majestæt Kong Carl den Femtende sendte endnu samme Dag, som Branden paa Frederiksborg Slot fandt Sted, en Telegrafdepeche til Kongen af Danmark, hvori han udtrykte sin varme Deltagelse i sin Kongelige Broders Sorg over den Ulykke, som havde hjemføgt Landets gamle Kongeborg.

— Aftonbladet medder som bestemt, at det svenske Kabinet har affendt officielt Svar paa Indbydelsen til at deltage i Kongressen, samt at det er bleven besluttet, at Sverige skal repræsenteres af tvende Personer, nemlig den svensk-norske Minister, Grev Adelswärd i Paris og et fra Stockholm affendt særskilt befuldmægtiget Dmbud.

— I Ridderhuset bifaldtes den 28de dennes et af dets Medlem Hr. Dalman fremsat Forslag om, at Sveriges Stender skulle forlange at afgive Betænkning om, hvorvidt Kongen bør sanktionere den norske Grundlovsbestemmelse om Udnævnelsen af en Statsminister.

Danmark. Det for sine skjønne Mindesmærker berømte Frederiksborg Slot nedbrændte om Morgenen den 17de dennes. Ilden greb om sig med saadan Hurtighed at man med Noie fik reddet en Del af Hs. Majestæts oldnordiske Samlinger og andre Kostbarheder. Hs. Majestæt Kongen var tilstede under Branden og ledede med Høilighed Foranstaltningerne til at slukke og redde.

England. Kongressen, der var berammet til den 20de Januar, skal ifølge Times for den 18de ds. være udsat til den 30te, paa Grund af, at Russell vil træde ud af Ministeriet formedelst Uenighed med Palmerston. Denne Udsættelse, der kun berettes efter Rygter, er neppe at sætte Tiltro til, især da Bladet „Pays,“ der som beksendt er Grev Walewskis Organ og derfor gjaelder som meget velunderrettet, senerehen meddeler, at Kongressen dog er bestemt til at afholdes den 20de Januar.

Fra Spanien har man kun bedrøvelige Efterretninger. Expeditionsarmeen lider Mangel paa Levnetsmidler, og Marschen til Tetuan skildres som yderst besværlig. Man beklager almindelig, at man ei har gjort Angrebet tilføds.

— Den spanske Dronning er forløst med en Prindsesse.

Italien. Den pavelige Regjering skal befinde sig i en forfærdelig Pengeskibe og have megen Noie med at bringe et Laan istand, da Mortara-historien har lukket Israeliternes tilligemed Brodrene Rothschilds Pung for den. Dronning Christine har rigtigt nok hjulpet det pavelige Stakammer med en Million romerske Dalere; men det er langtfra ikke tilstrækkelig. Usikkerheden i Rom tiltager mere og mere; i en Uge have atten natlige Overfald fundet Sted paa Gaderne, og General Goyon har derfor fundet det fornødent at fride ind og lade en hel Del mistænkelige Personer arrestere.

— Matten imellem den 12te og 13de ere talvige Fængslinger foretagne i Neapel, endog af anseede Personer, som ere beskylde for hemmelig Udbredelse af Blade og Samling af Subskriptioner for Garibaldi.

Norsk Fiske-Guano.

Et større Parti af norsk Fiske-Guano, der er hidkommen fra Lofoten, havees til Udsalg. Prisen er 2½ Spd. pr. Centner i Sække paa 2½ Centner. Emballagerne 20 p extra. Man henvende sig til F. H. Frølich's Kontor, Kongens Gade No. 14.

Skov til Udhugst.

Advokat Birk i Kristiania har i Kommission at sælge:

- 1) Skovstykker af Gaardene Brandstrub, Skudum, Kragemo og Åsmyr i Laurdal i Jarlsberg, paa venstre Side af Laugen, til Udhugst indtil Aaret 1871. I Salget medfølger Ret til at opføre et Sagbrug paa Brandstrub samt til at udgrave Kjærnet øst for Åsmyrskjæteren. I disse Skove ere Elvene reseede, Mineringer foretagne og Damme opførte. Naar ikke Hugsten forceres, er Flodningen let.
  - 2) Gaarden Rosfos Skov i Laurdal, paa østre Side af Laugen, til Udhugst indtil 1ste Januar 1867 af al sammesteds staaende Turu og, forsaavidt en Del af Skoven angaar, tillige af Gran. I Salget medfølger Ret til Benyttelse af et Sagbrug. Fra denne Skov drives med Hest lige til Laugen.
  - 3) En Sag ved Kjærfos i Laugen, cirka ¾ Mil søndenfor Skovene.
- Nærmere Oplysninger meddeles paa Forlangende.

Landeieendom.

En betydelig Landeieendom ¼ Mil fra en Jernbanestation, med udmærkede, for en konditioneret Familie indrettede Huse, betydelig Jordvæi, Skov og Sagbrug er enten underet eller i Parceller tilsalgs ved

Sagfører Fr. Petersen.

Landeieendom.

Gaarden ovre Henslad i Næs Præstegjeld, ovre Romerige, af Skyld 4 Daler, hvortil horer Husmandsplads, Skov og Havn til Fornødenhed, foder 3 Heste, 10 a 12 Stk. Kreaturer, er tilsalgs ved

Sagfører Fr. Petersen.

En ved Akerselven beliggende betydelig Laftetomt er tilsalgs ved

Sagfører Fr. Petersen.

Jhus.

En paa Næsoddens vestre Side ved Soen belømt beliggende Eiendom, hvorpaa er fortrinlig Anledning til Anlæg af Jhus og til at

forsyne sig med Js fra et i Nærheden beliggende Kjærn, sælges paa gode Konditioner ved

Sagfører Fr. Petersen.

Anpart i Svelvigs Grunde.

Ti sex og tredivte Dele af Svelvigens samtlige Fællesgrunde er til Salgs til meget billig Pris ved Undertegnede. Til disse Grundrettigheder horer en betydelig Del Restancer, ligesom de udstedte Grundsejler ere affattede i en saadan Form, at Grundeieren har betydelige Rettigheder i Forhold til Huseierne.

Drammen, den 19de December 1859.

F. W. Bergh.

Betydelig Skoveieendom.

Eieren af Skoveieendommen Rustad i Herager at sælge samme. Efter foreløbig Kalkulation vil der formentlig kunne hugges i denne Skov et Par Tusinde Tyster 10 Toms, 3 a 4000 Tyster 9 Toms Brug og mindre Dimensioner i Forhold hertil. Skoven ligger omtrent 2 Mile fra Drammensfjorden og omcirkles af 2de Elve, der kunne føre Lasten igjennem Herelven til Fjorden uden at betydelige Bekostninger udfordres til saadan Flodning. Med Hensyn til Pris og Konditioner vil man behøve at henvende sig til

F. W. Bergh.

Drammen, den 19de December 1859.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3¼ a 5 Spd. Intet solgt.
Rug, 16 ½ a 17 ½
Byg, 12 ½ a 12 ½ a 3¼ Spd.
Havre 8 ½ a 9 ½ 12 ½

Udenlandst

Rug østersøst 4 Spd. 12 ½
Rug dansk 18 ½ a 18 ½ 12 ½
Byg 2radigt 17 ½ 18 ½
Erter 4¼ Spd.
Hvede 5¼ Spd.

Christiania Fiskepriser.

Stlb, Røvbnd. 6 a 6½ Spd. pr. Lb.
Stlb, stor Mtd. 5½ Spd. pr. Lb.
Stlb, smaa do. 5 Spd. pr. Lb.
Stlb, stor Christ. 3¼ a 4 Spd. pr. Lb.
Stlb, smaa do. 12 a 13 ½ pr. Lb.
Storset 1 Spd. a 1 Spd. 12 ½ pr. Bog.
Middelsæt 3 ½ 12 ½ a 4 ½ pr. Bog.
Smaaæt 3 ½ pr. Bog.
Røbstør 8 ½ pr. Bog.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabricius.

Indhold.

A.		D.	
Agrikulturkemisk Rejse	1. 2. 3. 7. 8. 9.	Dyrsfue afholdt for Aremarks og Rødenes Prestegjelde	36.
— Landvesenet i Glaspaaleet i London	10. 11. 12. 13.	Dyrsfue afholdt i Monselven	37.
— Gjødning og Gjødemidler i England	1. 2. 3.	Dyrsfue afholdt i Levanger	38.
— Intensivt Avlsbrug i England	3.	Dyrsfue afholdt paa Nas Landbrugsstolegaard	40.
— Engelsk Agerbrug	3. 7. 8.	Dyrsfuet og Premiepløiningen paa Hafslund	41.
— Engelsk Kvægavl	8. 9.	Dyrsfue og Premiepløining i Jarlsbergs og Laurvigs Amts Landhusholdningssekskab	44.
— Jordudtørring i England	9. 10. 11.	Dyrsfue i Balbers	45.
Agrikulturkemiske Bestrebelse i England og Frankrig	11. 12. 13.	Dyrsfue i Alten	45.
Arbejdshestens Røgt og Pleje	3. 4. 5. 6. 8.	Dyrsfuet i Saude i Thelemarken	49.
Agerjordens Oparbejdelse til høj Vekstkræft og om den første Betingelser derfor: Et forbedret Kreaturstel	10. 12. 13.	E.	
Arbejdsforholdene, Tanker over Samme	27. 28. 29.	Eg, at opbevare	13.
Akershus Amts Landbrugsstole paa Alkindsø i 1858.	29.	F.	
B.		Fedning af Hornkvæg og Saar	9.
Bryggeri, Indbydelse til Aktietegning	11.	Fernis	17.
Bygningstommers rette Feltsid	14.	Frugttreer, Forsvar for deres Foredling	24.
Byg, toradet og seksradet	21. 23.	Fiskeguano	28.
Blåbær, om Luftfornyelse i Samme	26.	Fiskeguanos Virkning	30.
Blåbærs Forbedring	26.	Fodervejdi, Label for samme	32.
Busteruds Amts Landbrugsstole paa Skolerud i 1858—1859.	28.	Frugttreer, Marsagen til deres mangelfulde Frugtbarhed og korte Livsvarighed	36.
Bergenhus Amts (nordre) Landbrugsstole paa Moe i 1858.	31.	Fedning af Kalve	46.
Bratsbergs Amts Landbrugsstole paa Mæla i 1858—1859	32.	Hjerkræet	51. 52. 53.
Bergenhus Amts (søndre) Landbrugsstole paa Nedre Sandvig i 1858	33.	G.	
Blavlen i Frankrig	46.	Gjerder og Gjerdehold i Norge	6. 7.
Byg, saadet i forskjellig Dybde, paa forskjellig Maade og høstet til forskjellig Tid	50.	Gjødels Behandling og Anvendelse	18. 19.
C.		Gjødels Tilberedning og Anvendelse paa forskjellige Jordarter	21. 22. 23. 24. 25.
Christians Amts Landbrugsstole paa Haug 1858—1859	32.	Gjødelsforsøel foretogs fra Christianta	38.
H.		H.	
I.		Heste, deres Fødring	14.
J.		Hedemarkens Amts Landbrugsstole paa Jonsberg i 1858	27.

N.

Havedyrkere, forskjellige Raad til samme . . . . . 30.
 Havre, hel og knust til Fodring . . . . . 33.
 Hesten . . . . . 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42.
 Hestestuet paa Stav . . . . . 37.
 Høsten i England . . . . . 37.
 Høsten i Frankrig . . . . . 37.
 Hornkveget . . . . . 43. 44. 45. 46. 47. 48.
 Hornkveget, Melkens Behandling . . . . . 49.
 Hornkveget, Opdrettet . . . . . 50.
 Hornkveget, Kvegledning . . . . . 51.
 Høvearbejder senhøstes . . . . . 49.

I.

Føkselbere i Amerika . . . . . 6.
 Føshytte . . . . . 17.
 Jordbrug, det bedste . . . . . 32. 33. 34. 35.

K.

Kornføringsmaskine, billig . . . . . 2.
 Kjøffenvæster . . . . . 16. 17.
 Kornhandel, Vegt istedetfor Maal . . . . . 19.

L.

Lupindyrkning . . . . . 15.
 Landbforeningsmøde for Verum og Affer . . . . . 22.
 Landmandsmøde i Throndhjem. Anmeldelse . . . . . 25.
 Landbrugsstolen paa Mas, dens Reglement . . . . . 31.
 Landmandsmøde, det 5te almindelige i Throndhjem . . . . . 34. 35. 36. 38. 39. 40. 42. 43.

M.

Morbertreet . . . . . 17.
 Melbug . . . . . 45.

N.

Nordlands Amts Landbrugsstole paa Søvik i 1857—1858 . . . . . 26.

N.

Nordlands Amts Landbrugsstole paa Søvik i 1858 . . . . . 28.

D.

Opdret af Kveg . . . . . 14. 15.

P.

Potetesygen og Muligheden af at undgaa den 18. 19. 20.
 Pøbning af Frugttrær . . . . . 20.

R.

Runkelrofirup, at tilberede til Husbrug . . . . . 16.
 Romsdals Amts Landbrugsstole paa Røttum i 1858 . . . . . 29.

S.

Svinestald . . . . . 16.
 Svineavl . . . . . 17.

Smaalenes Amts Landbrugsstole paa Haslem i 1858 . . . . . 25.

Smaalenes Amts Landbrugsstole paa Thune i 1858 . . . . . 25.

Smaalenes Amts Landbrugsstole paa Lunder i 1858 . . . . . 25.

Sennepblomstens Indfyldelse paa Bier . . . . . 30.

Stubroer . . . . . 34.

T.

Throndhjems Amts (søndre) Landbrugsstole paa Munkvold i 1858 . . . . . 26.

Throndhjems Amts (nordre) Landbrugsstole paa Bunes i 1858 . . . . . 31.

Treplantning, efter Marsarbejderne . . . . . 44.

U.

Udsiftningsvesenet . . . . . 5.

V.

Veileder i Husdyrstallet . . . . . 47. 48.